

3. Haj bož'mje, božemje! wy swěrne drozy, tež bož'mje wam, wšě čestne holiča. Strach podarmo a čma džě dobrym hrozy, jich dobra hwězda domoj přewodža. A była-li ducy kaž wuhlo tež čma, :,: hlej, přečelstwa slónčko wšak njezakhadža. :,:
H. Z.

138. Dželenje.

Andante sostenuto.

K. A. Kocor.

1. Ja dyrbju prečku da-lo - ko, tuž bož-mje,

lu - bi pře-če-ljo! ja swěrne wam tu ru-ku

dam a pra-ju: bož-mje, pře-če-ljo!

2. Tež tebi, luba holička, ty moja radosé žiwjenja, budž božemje, budž božemje či praju zrudny, najlubša!

3. Wy khěže, hona znajomne a wšitke ščežki khodžene, wam božemje, wam božemje to bož'mje praju wutrobne.

4. O na to hórke dželenje, kiž krótsi naše wje-sele — o božemje, o božemje, ty lubym přeco zrudne bě! —
H. Z.

139. Trošt.

Andante.

K. A. Kocor.

1. Jed-naj so z hórkim tym dyr-bje-njom, kiž nas